

Παναγιώτης Μαυροειδής

Περίεργα πράγματα αυτές τις μέρες...

Ρώτησαν τον Νίκο Φίλη, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και Διευθυντή της ΑΥΓΗΣ, σε τηλεοπτική εκπομπή:

“Τι έγινε τελικά στην κοινοβουλευτική ομάδα; Υπήρξαν πολλές διαφωνίες στη συμφωνία της κυβέρνησης με το Eurogroup;”

Και η απάντηση:

“Κάτι λίγοι ήταν. Δεν μετρήσαμε...”

Μετά όμως έρχονται και άλλες ερωτήσεις σε άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ:

“Θα έρθει στη Βουλή η συμφωνία;”

“Δεν ξέρουμε, θα σας πούμε αργότερα”, απαντάει η κυβέρνηση. “Πάντως, υποχρεωμένοι δεν είμαστε...”

Ίσως, λένε, να μην την φέρουν. Όχι επειδή φοβούνται τις διαρροές βουλευτών, καθότι όποιοι καταψήφισαν (άγνωστοι πόσοι και ποιοι), υποτίθεται ότι στη Βουλή θα πειθαρχήσουν (Ο δρόμος της ήττας και της υποταγής, πάντα ήταν στρωμένος από πληθώρα εικονικών νικών ευλογημένων από την κομματική πειθαρχία. Ο λογαριασμός ερχόταν λίγο αργότερα και τον πλήρωναν άλλοι...). Αλλά, διότι –λένε– **“αν ψηφιστεί στη Βουλή, αυτό θα αποτελεί δέσμευση απέναντι στους δανειστές”**. Μάλιστα! Μα δεν την ενέκρινε **δια βοής και “ανατάσεως της χειρός”** η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ ως επιτυχία και ωφέλιμο βήμα;

Κάπως έτσι πάνε τα πράγματα.

Μέχρι τώρα είχαμε τις τρεις μεγάλες, για πολλούς απότομες και ανεξήγητες , **κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ**, που η γρήγορη εξέλιξη τους, στην αρχή έκανε τις γεμάτες πλατείες βουβές και αμήχανες και στη συνέχεια τις άδειασε. Τουλάχιστον από κόσμο που είχε πιστέψει στο ΣΥΡΙΖΑ...

Η κατάργηση των μνημονίων, καταργήθηκε από την αποδοχή του 70% και πρακτικά του υπάρχοντος προγράμματος με ολίγον από ήδη ξεχασμένα ισοδύναμα μέτρα για το 30%.

Το αίτημα για διαγραφή του χρέους, διαγράφηκε πανηγυρικά.

Και, τέλος, το λεγόμενο “πρόγραμμα Θεσσαλονίκης”, με τα ελαχιστότατα εκείνα μέτρα, από πρόγραμμα άμεσης παρέμβασης και αφετηρίας, έγινε **ταβάνι και οροφή με τετράχρονο πλάνο** αμφισβητούμενης υλοποίησης.

Αυτές οι μεγάλες μετατοπίσεις, που ακυρώνουν σημαντικά το φορτίο που εκπροσώπησε ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα στα εργατικά και λαϊκά στρώματα, δεν πραγματοποιήθηκαν έτσι ξαφνικά και στον αέρα, αλλά σε ένα συγκεκριμένο έδαφος: Σε αυτό της **συντριβής της αφετηριακής πολιτικής υπόθεσης του ΣΥΡΙΖΑ ότι η λαϊκή σωτηρία μπορεί και οφείλει να πραγματοποιηθεί μέσα και με την άδεια και συμφωνία της ευρωζώνης**. Τελικά, η τίγρη δεν αποδείχτηκε χορτοφάγος...

Παράλληλα, δοκιμάστηκε και ηττήθηκε και η μέθοδος, ο δρόμος του ΣΥΡΙΖΑ όπως αυτός συμπυκνώθηκε στο ακατανόητο **“ούτε ρήξη, ούτε υποταγή”**. Ο τρίτος δρόμος δεν υπήρξε. Ο κύκλος δεν τετραγωνίστηκε...

Το **δια ταύτα** από όλα τούτα, η συνολική κατάληξη, σχηματίζεται γοργά μπροστά στα μάτια μας.

Που βρισκόμαστε;

Ας δώσουμε το λόγο στον πλέον “αρμόδιο” για τα οικονομικά, δηλαδή στον Υπουργό Γ. Βαρουφάκη: “Είναι σίγουρο ότι μέσα στον Μάρτιο θα έχουμε αδυναμία πληρωμής της δόσης για το ΔΝΤ και μέσα στον Ιούλιο της δόσης για την ΕΚΤ”.

Την ίδια μέρα, τα γερμανικά μέσα ενημέρωσης, ξεκινούσαν από εκεί που σταματούσε ο έλληνας υπουργός: “Το καλοκαίρι, μόλις το χρηματοδοτικό κενό θα έχει γιγαντωθεί, θα είναι απαραίτητο ένα **τρίτο πρόγραμμα/μνημόνιο. Φυσικά με τους αντίστοιχους όρους...**”

Άρα;

Ο γνωστός **κύκλος** χρέος-δάνειο-μνημόνια, στον οποίο τελικά υποτάσσεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, συνεχίζεται.

Σχεδιαστής, επόπτης και φύλακας-άγγελός αυτού του εφιαλτικού κύκλου, είναι η ευρωζώνη και η ΕΕ.

Συνεταίροι είναι οι αστικές τάξεις σε κάθε χώρα και οι κυβερνήσεις τους. Το δόγμα για αυτούς απλό: “Κάλιο πρώτοι στο χωριό, (με υποταγμένη την εργατική τάξη και διαλυμένη την οικονομία και κοινωνία), παρά δεύτερη στην πόλη (δηλαδή μένοντας εκτός εξουσίας έχοντας χάσει τη στήριξη των ευρωπροστατών)”.

Το ερώτημα είναι **πως θα σπάσει αυτός ο κύκλος**. Αυτός είναι ο στόχος της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς και συγχρονίζεται με το ευρύτερο εργατικό και λαϊκό συμφέρον. Μόνο μια στάση πληρωμών χρέους για το 2015 αυτό θα σήμαινε όφελος 22,37 δις, δηλαδή θα χωρούσαν δύο προγράμματα Θεσσαλονίκης.

Προς το παρόν, **η χρεομηχανή ξανα-λαδώνεται** με νέα υλικά, αλλά και με τον κίνδυνο να αλέθει τον κιμά, δηλαδή την κοινωνική πλειοψηφία, ακόμη πιο αποτελεσματικά και πανηγυρικά, καθώς βρισκόμαστε μπροστά στο ενδεχόμενο, αν η **νέα συμφωνία**- μνημόνιο δεν περάσει και αυτή με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) στα μουλωχτά, να κάνει **ρεκόρ υποστήριξης στη Βουλή από ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΠΟΤΑΜΙ**, σπάζοντας και αυτό ακόμη το πρωτοφανές σκορ της εκλογής του Π. Παυλόπουλου στην Προεδρία της Δημοκρατίας.

Αν αυτό συμβεί, τέτοια συναίνεση θα έχουμε να δούμε από την εποχή της **οικουμενικής Ζολώτα** το 1990...

Σε αυτή την περίπτωση, -και αφού φυσικά η έγκριση ή απόρριψη της συμφωνίας συνέχισης των μνημονίων με δημοψήφισμα θεωρείται μέγα ατόπημα και ..εκτροπή από τις δυνάμεις της ευρωυποταγής!- θα φτάσουν κάποιοι να θεωρήσουν την ΠΝΠ ως ευλογία θεού!